

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Brisorii neromane nu se pri-
mesou. Manuscrise nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Budolf Mosse, Hassenstein & Vogler
(Gtto Maas), Heinrich Schalek, Alois
Herrnd, M. Dukas, A. Gopelick, J. Dan-
berger, Anton Meise, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daushe; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor:
o serie
gazmondă pe o colônă 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifa și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. s. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

Nr. 98.

Brașov, Mercuri 2 (14) Mai

1890.

„Claseta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt în se plăti
înainte.

Brașov, 1 Mai st. v.

Recrutarea în Ardeal, Bănat și Țera unghurească s'a terminat de câteva zile.

Resultatul recrutării e în unele părți atât de nefavorabil, încât trebuie să ne însuflăm îngrijiri cu privire la generațiile viitoare.

Sunt câțiva ani, de când auzim, că în genere tinerii, cari vin la recrutare, sunt atât de puțin desvoltați trupește și cu atâtea defecte corporale, încât adeseori nici din patru clase de etate nu se poate acoperi numărul trebuincios de recruți, așa că comisiile de recrutare sunt nevoite a înșirui în rândurile armatei și tineri cu defecte fizice, ca să s'acopere numărul. Ba în anul acesta în unele locuri abia s'au putut recruta de ce procente din tinerii clasei întâiu de etate.

Acastă tristă stare de lucruri avem să o mulțămim, ca mai toate relele și nenorocirile ce le îndurăm, în parte mare tot vi-tregei guvernării, care de 23 de ani n'a avut altă grijă, decât să facă datorii cu miliardele pentru a se umfla ca brâsca, și pentru acoperirea tuturor acestor uriașe sume să împovăreze populațiunea cu dări ne mai pomenite, cu aruncări, cu taxe mari de timbre, cu competențe, ba spre rușinea vechiului în care trăim, pe naționalitățile nemaghiare chiar cu dări pentru societățile de maghiarizare.

Cum vei pute aștepta deci să recrutezi tineri sănătoși, puternici și fără defecte, când a ajuns sub stăpânirea unghurească să muncască omul numai pentru plățirea dărilor, ba încă generațiunea tineră să lucreze peste puterile ei fizice, fără ca în schimb să se potă hrăni mai omenește? E cu puțință să ai o generație tineră viguroasă, după o muncă peste măsură și după o hrană miserabilă?

Și în loc să se gândească regimul a înlătura relele, care fac să se ruineze populațiunea și să degenerație fisice generația tineră, din contră nebunia maghiarizării l'a orbită atât de mult, încât tocmai măsuri contrare regenerării ia.

Asilurile de copii ce le-a proiectat d-lu Csaky vor fi o nenorocire nu numai din punctul de vedere al dezvoltării spirituale, ci și al sănătății și al dezvoltării trupesci a copiilor. Supus fiind copilul unei dezvoltări după comandă, contrară firei lui, unei încasarmări împreună cu alți optzeci până la o sută de copii, unui aer infect în casarmă de maghiarizare, copii vor fi espuși celor mai periculoase boale, cele mai nenorocite dezvoltări, nu numai trupesci, ci și spirituale, celor mai triste urmări sub toate punctele de vedere.

Așa vrea regimul unghurească să formeze viitoarea generațiune, distrugând-o încă în dezvoltarea ei?

Dar nu prin astfel de nechipuite măsuri vom ajunge să avem

o generațiune vînjosă, ci numai și numai printr'o politică rațională și economică sănătoasă, deopotrivă binefăcătoare pentru toți, er nu numai pentru unii.

Facă-i-se poporului cu puțință să câștige mai mult decât plătesce dare, la stat, la comună, la comitat și a. și usureze-se de toate dările netrebnice; dea-i-se poporului justiția etină și dreptă, și administrația cinstită; să fiă mai puțin persecutat și chinuit de regim și de sbirii lui. Atunci numai va pute poporul să aibă un trai mai puțin greu, hrană mai bună, și generațiunile viitoare vor fi mai sănătoase și mai vînjose și astfel ferii fiind de acade în desperare, vor fi scutiți și de rachiul otrăvicios al Jidovului, care-i distruge. Altfel vom ajunge un timp, când nu se vor mai recruta decât schiloși.

Dar pentru a se înlătura relele ce sunt și nenorocirile ce le așteptă pe generațiile viitoare, avem nevoie de un regim cu minte, chibzuit și cinstit, care să nu fure timpul cel scump cu utopii de maghiarizare, ci să se pună pe lucru cu totă serioșitatea și să studieze cestiunile vitale ale întregii populațiuni a statului.

DIN AFARĂ

Țarul și deputațiunea din Bosnia și Herțegovina.

O scire telegrafică din Berlin spune, că în Petersburg se vorbește foarte mult despre aceea, că Țarul va primi în curând deputațiunea, desu amintită, de Bosnia și Herțegovina, și este hotărât a provoca pe Austro-Ungaria să se retragă trupele din Bosnia și Herțegovina și să evacueze de tot provinciile acestea. „Nat. Ztg.” din Berlin luând notă de scirea acasta dice, că nu vră să se declare asupra necompetenței absolute a deputațiunii și asupra absurdității scirilor, cari vorbesou despre nemulțumirea ce ar domni de fapt în Bosnia, ci se mărginesc numai a arăta cele mai noue neltiri desgustătoare ale presei panslaviste. Intr'un moment, când Țarul n'a voit să primescă deputațiunea finlandesă, care voia să ridice plângeri în potriua brutalităților și siluirilor rusesci, ce apasă tot mai greu pe Finlandes, cum pôte el să primescă o astfel de deputațiune, care vine dintr'o țară, unde el n'are nici cea mai mică competență și cu care el n'are nimic de-a face? Intr'adeveru presa rusescă nu arată nici decât o atitudine corectă față cu Țarul, când îi atribue astfel de lucruri desgustătoare. Cestiunea acasta însă se înțelege, că e cu mult mai periculoasă de-a fi discutată, decât cestiunile altor popore și națiuni.

Procesul lui Panița.

Etă câteva dintre scrisorile, despre cari am amintit, că au fost alăturate la actul de acusațiune. La 15 Noemvre 1888 Kalobkov a adresat lui Panița următoarea scirisă:

„Trebuie să încerci ca revoluția s'o începi însuși; lucrul e foarte simplu și de bună seamă că va reuși. Lucrul principal e acela, ca revoluția să izbucnescă de-odată în locuri cât se pôte mai multe. Ce privește pe Rusia, vrău

să te faci atent, că despre ea nu trebuie amintit decât cu mare rezervă. Rusia doresce binele Bulgariei și Bulgaria lucră corect, decât se încrede fără de frică Rusiei. În telegrama mea te-am rugat, ca să-ți dai totă silința, să-l faci pe Stambulov imposibil, fiindcă eu sunt de credința că cu el nu ne vom pute feri. Nu uita să faci agitația printre deputați. Adu-ți aminte, că îndată ce se vor produce turburări în Bulgaria, noi aști de-aici încă vom pute intra în acțiune. Noi credem, că momentele de față sunt binevenite pentru începerea acțiunii.”

Tot Kalobkov a telegrafat lui Panița în 30 Noemvre 1888 următoarele:

„Ți trimet documentele și plenipotențele; singurul mijloc de-a mântui Bulgaria e să țineți cu Rusia, v'aveți încrede în ea și v'aveți apuca de lucru.”

La aceste Panița a răspuns următoarele:

„Cu desevirșire ne unim în vederi. Vom face tot ce să câștigăm pe deputați pentru noi, dar asta nu va avea rezultat, căci majoritatea deputaților nu vră să scie despre ceea ce vrem noi. Stambulov exercită o foarte mare influență asupra lor, și judecând după elementele ce compun adă Sobrania, abia e de sperat, că îl vom pute doborî acum. Toate mijlocele le-am încercat ca să povoc revoluția, chiar și între deputați am agitat mult — dar ce pot eu face fără de bani? Nu scii d-ta, că la noi de fapt e mare nevoie de bani?”

La 8 Iunie 1889 Kalobkov a scris următoarele lui Panița:

„Reamintesc-ți de ce am vorbit deja de multe ori. Intr'un rând mi-ai spus, că amicii mei ar vră să te esploateze. Te înșeli foarte. Eu nu sunt îngrijat decât de tine și de familia ta. Eu doresc, ca tu însuși să fii cauza la aceea, ce faci alții pentru, ca să meriți mulțămitele țerei. Privitor la Stambulov sunt bune speranțe, cari nu peste mult se vor și realiza. Toate pregătirile s'au făcut și n'a mai rămas nimic îndărât decât să ne apucăm de lucru, care va avea rezultate bune pentru cumpărător și vîndător. În zilele acestea voi avea ocași să-ți scriu mai pe larg despre acțiune. Esența lucrului stă în aceea că lui Stambulov trebuie să-i călcăm pe urmă și să intrăm în tractări cu el. Resultatul și succesul e învederat. Primesc sfatul meu și nu pierde timpul. Bulgaria se va rescula; banii și armele de lipsă vor sosi...”

În altă scrisoră, cu datul de 26 Iunie 1889, Kalobkov îl însoițează pe Panița, că în cel mai scurt timp va sosi în Sofia. Intr'adeveru, el a și sosit în capitala Bulgariei și s'a întâlnit cu Panița, cu care ocași ei și-au compus un nou mod de corespondență, pentru că se temeau, nu cumva oifrele și cuvintele, cu cari corespondau mai înainte, să se fi descoperit. Etă câteva dintre ele: Vin—Bulgaria; esență—Rusia; Nr. 83—Stambulov; Nr. 84—Mutkurov; Nr. 85—papa; Nr. 86—bani; Nr. 87—arme; mentha—revoluția; rum—ministeriu; țărițe—Panița; a funda—a începe etc.

Din actul de acusațiune apare, că Kalobkov a lucrat și a agitat, ca împunător al legațiunii rusesci din

Bucuresci; Sinovjev, conducătorul afacerilor pentru părțile asiatice din ministeriul de esterne rusesci, precum și alte personaje de rang înalt au știut despre conjurația. Prin intervenția lui Kisimoff au decurs tractări între Zankov și Lacskanov; planul conjurațiilor era căderea actualului guvern bulgar și alungarea principelui de pe tron; Rusia a promis, că va trimite pe generalul Domontovich în Bulgaria, ca să conducă afacerile până se va constitui un nou guvern și până se va alege un nou principe — căci Rusia avea trei candidați. Actul de acusațiune apoi istorisește cum voiau conjurații să prindă pe principele și dimpreună cu el pe toți miniștri, când se întorceau din călătoria lor, cum voiau să-i țină sub pază și cari împrejurări au zădărnicit planurile lor.

Generalul Miribel și Germanii.

Numirea generalului Miribel ca șef al statului major general, preocupă foarte viu presa germană. Se accentuează, că aici nu e vorba numai de o simplă numire a unui general, fiindcă foile parisiene vestesou unanim, că opinia publică de mult așteptă să vedă pe Miribel în postul acesta. Germanii dicu, că generalul Miribel este de a se considera „ca bărbatul de încredere al națiunii franceze într'un război foarte apropiat”; deja Gambetta l'a recomandat la postul acesta pe Miribel. Cei din Berlin sunt de credința, că acasta n'ar însemna tocmai așa mult, căci odinioară tot opinia publică doria pe Benedic și pe Bazaine la acestu post. Și Boulanger se credea odată de mare general, care ușor ar fi putut rupe cu Germanii; dar aceștia recunosc, că Miribel nu e un general de tēja lui Boulanger, ci un om cu prevederi mai mari și mai adencu pătrunzător. C'o vorbă, Germanii nu se prea bucură, de numirea lui Miribel ca șef al statului major general franceș.

Inarmări franceze.

Diarului „Pol. Corr.” i-se telegrafiază din Paris, că ministerul de război a hotărât, că în urma întăririlor de trupe germane în Alsația și Lorena, Franca încă va face asemenea. La mai multe orașe dela graniță se vor lua dispoziții de apărare și întărire și se vor întări garnisioanele aflate acolo, er de-alungul Veronei se vor edifica cât se pôte mai în grabă forturi și bastioane de apărare.

Inarmările Austro-Ungariei în contra Rusiei.

Cu data de 6 Mai n. se scrie din Viena:

În fața acelor fapte provocătoare, ce se desfășură de câțva timp din Petersburg în contra noastră, se pare că în fine cei de aici s'au decis să ia ocașe măsuri de precauțiune, pentru-ca să fiă inarmați pentru toate casurile și pentru ominosul pre târziu. Prin acasta apar foarte justificate executarea unei urniri la granița Galiției a regimentelor de cavalerie ce cantonează în Ungaria, precum și mobilizarea de probă, cu ocașiunea viitoarelor manevre, a unor corpuri de armată, cu toate cheltuielile cele mari, cu care sunt împreunate aceste lucrări. Și nu credem, că prin acasta

s'ar pute produce nici cea mai mică neliniștire a spiritelor.

Cum stau lucrurile aș, când Rusia fără nici o cauză, însușindu-și rolul lupului la isvor, pune la cea mai extremă probă proverbială îndelungă-răbdare a Austro-Ungariei, numai e în adevăr nevoi de sofisme pentru a scusa întrebuintarea celor mai energice contramăsuri. În momentul, când se execută dispozițiunile amintite mai sus, intră în viață la noi mai întâi o sporire parțială a mijloacelor de apărare a intereselor noastre foarte amenințate. Dacă executăm eventuală la finele lui August mobilizarea de probă a trei corpuri de armată, acesta încă totuși nu are însemnătatea acelor manevre cu 150,000 oameni și cu toate materialurile de război, ce a ordonat-o deja administrația armatei rusești, eschivându pe toți atașaii militari streini. Totuși așa de puțină voru pute obiecta ceva dincoace și dincolo, decât numărul bateriilor de munte în provinciile ocupate s'ar spori îndoit și prin acesta am răspunde energic la transporturile de tunuri și muniții rusești în Serbia și Muntenegru. Dacă mai departe ar fi să intre în viață în curând înființarea mai multor regimente de cavalerie, atunci numai aceia ar pute afla ceva de obiectat pentru aceasta, căora li-se pare foarte naturală sporirea în masă a hordelor călărețe rusești. Ca neliniștitoru amu pute numi continuarea acelei stări apatice, care în fața pericolului amenințatoru trădează mai mult slăbiciune decât răbdare.

SCRIRILE DILEI.

Lăcatul de pe ușa școlii din Ianova încă nici până acum nu s'a delăturat, spune „Gazeta Poporului“. Dimineața vine judele și desouie lăcatul, ărsă vine de inchide școla.

Ca să nu cânte corul? Ce face autoritatea noastră școlară confesională, ca să înceteze asemeni bașibuzucii?

Daruniuni femellor din Arad. D-lu *Emanuil Ungureanu*, avocat în Timișoara, a dăruit fondului reuniunii femellor române din Arad și provinciă suma de 12 fl.

Căsătoria archiducesei Maria Valeria cu archiducele de Salvator în Ischl după o dispozițiune a Maj. Sale Monarchului se va face în 19 (31) Iulie

Patriarculu sârbesc nou alesu *Brancovic*, după notificările comisarului Nicolici, a primit aprobarea prea înaltă. Autografulu Maj. Sale monarchului s'a cetit prin br. Nicolici în ședința dela 10 Maiu a congresului, ăr în ziua următoare, Duminecă, s'a făcut instalarea cu mare solemnitate. S'a dat un banchetu cu 500 de cuverte. Patriarculu a primit și titlul de consilieru intimu. „Zastava“, dela alegerea lui Brancovic, e foarte vehementă, pentru-că vede, că chiar după presa maghiară judecându se șintese la nimicirea autonomiei bisericesci sârbesci.

Înaintați la rangul de sublocotenent în activitate au fost ofierii în rezervă *Traian Moșoiu* și *Basil Mărgineanu*.

Oficiu postal. Cu ziua de 1 Maiu n. s'a deschis de nou oficiu postal în Pridor, cercul pretorialu Bozovicu.

Recrutarea în comitatul Sibiului. Numărul tinerilor înscriși în listele de recrutare a fost de 2612, din cari s'au prezentat 1562 și au fost recrutați 399, au lipsit 681.

Scrisorile adresate în Germania sunt supuse, până la greutate de 15 grame, unui porto de 5 cr., ăr peste 15 gr. până la 25 grame unui porto de 10 cr.

Biserică sârbescă în Viena. La adunarea generală din urmă a credincioșilor din capitala Austriei s'a luat deciziunea definitivă, ca să se ridice o biserică gr. orientală-sârbescă în Viena. Aședarea petrei s'a făcut cu mare solemnitate Duminecă, 11 Maiu n. Biserica se va edifica în Reichgasse.

Nouă ordine de mers. Dela 1 Iunie vor pleca din Sibiu în fiă-care și 3 trenuri și totuși atâtea vor sosi în Sibiu. Prin această dispozițiune se obține în același timp o legătură directă cu trenurile ce circulă între Pesta și Predeal și vice-versa.

D-lu canonicu *Lauran* ne trimite o nouă întimpinare la cele ce le-am publicat în toia noastră cu privire la atitudinea d-sale în grava afacere a gimnasiului din Beiuș. Ță-o:

Oradea mare, 10 Maiu 1890.

Preastimate D-le Redactor!

Reserva observată în „Replica“ mea din nr. 92 alu „Gazetei“, afară de respectele „discreționale“, cari nu se pot ignora, o motivează încă și tonul și forma atacurilor anonime și pseudonime, ce mi-s'au făcut cu ridicata.

Dacă unu individ larvat, ca p. e. „săteanul din „Tribuna“, adunându toate murdăriile de pe străzi, acele la vederea publicului mi-le-ar arunca în ochi: e lucru invederat, că mie mi-s'ar face mare injuriă, fără ca contra astfel de insultări în pripă să mă pot măcar și apăra. Și dacă sub titlu de apărare, m'așu chiar demite și eu la asemene trivialități, insultătorul n'ar nici roși, pentru-că e larvat.

Nici când nu mi-a fost rușine de aceea, că din darul lui Dumneșu sum *Românul greco-catolicu*. Ba, ca atare, am avut curajulu a pași pe arenă, de câte ori am vădutu atacat onora Santei Uniri a Românilor. În foile maghiare din patriă mi-am desfășurat chiar și programa politice mele naționale, carea culminează întru valorarea „moralului evangelicu“, în toate direcțiunile.

Dacă însă ași sci, că cei de alte limbi, cultura Românilor o măsură după gradul de cultură, ce l'au manifestat acei scriitori anonimi ori pseudonimi, cari cu invectivele lor s'au descărcat asupra mea într'un ton lipsit de totu rutinul culturai sociale: acuma, într'adevăr, prima dată, mi-ar fi rușine, că sum Român. Mă mângăie însă acea firmă convingere, că cei nepreocupați urmăz alte criterii întru judecarea și stabilirea gradului de cultură a unei naționalități.

Ță cauza, pentru-ce nu mă demit eu în polemă cu contrari anonimi.

Și eu mi-așu fi putut ascunde numele cu ocaziunea enunțaiunii scrise în cauza gimnasiului. Însă n'am făcut-o pentru-că deși sum omu plin de fragilități, ca dora nime altulu în lume, der lașitate n'am voit să vedescu nici chiar înaintea Redacțiunii.

Sună frumosu aceea, ce se dice în comentariul făcutu asupra „Replicii“ de mai sus, că „pseudonimulu *Sinodanulu* nu reprezintă decât unu principiu de comună apărare față cu pericolul comunu“. Însă dacă la scriitorulu acestor cuvinte frumoșe ar intra pe neașteptate unu ore-care individ *larvat*, și i-ar dice: „D-le! Casa Ta, familia Ta, toate ale Tale sunt amenințate cu risipire finală. Însă, ăcă eu Ți-oferesc serviciile mele. Eu anume reprezintă principiulu apărării intereselor Tale familiare; decât imi vei urma orbișu, toate vor fi în ordine; în casu contraru, Tu vei vedea... Ore ce ar face respectivulu?!...“

Chiar și „Melitonulu“ (ore nu „Felitonulu“) din „Gazeta“, comite sacrilegiulu vătămării sfințeniei jurământului, carele i opresce vinderea „secretelor consistoriale.“

Dacă acuma și *perfidia* mascată sub

acelu nume falsu, imi va replica, că și el, „Melitonulu“, reprezintă unu atare „principiu“ sublim: ore să mă închin eu cu reverință și înaintea autorității lui, deși știu bine, că fiindu densulu, decât nu chiar însuși făptitorulu, cel puțin complicele unei călcări de jurământu, — nu mă potu încrede în „caracterulu“ lui?

Toate aceste considerațiuni mă îndemnă să declar, cumcă eu în desbatul *meritoru* nu mă voi demite, decât numai cu de acei publicist, cari la operetele lor își voru subscrie și numele.

Dr. Augustin Lauran.

Cetind această întimpinare am primit impresiunea, că d-lu canonicu, voind să încunjure discușiunea „meritoră“, adevăratu principiară, în afacerea gimnasiului din Beiuș, pretextează, că n'ar pute sta de vorbă cu corespondentul „larvat“.

Dacă d-lu Lauran ar fi dăsu, cumcă d sa la *atacuri personale* nu va răspunde, decât numai acelu, cari își voru subscrie și numele, l'amu fi înțelesu foarte bine și amu fi aprobatu punctulu său de vedere. Der când nu este vorba de persoană publică și ca membru alu unei corporațiuni morale, când este vorba de principii fundamentale și de interese vitale ale bisericii și ale neamului românesc, d-lu Dr. Lauran, nu-i mai este permis să tacă.

Nu împorță de cine sunt constatate și împărțite fapte publice, cari neliniștesc întreaga diecesă, ci de aceea se interesază fiă-care, că ore acele fapte sunt adevărate sau nu și ce cuprind ele.

Dacă d-lu Lauran nu vră să răspundă la corespondențele anonime, de ce nu răspunde diarului nostru, care nu este anonim, de ce nu răspunde acelu protopopiat din propria diecesă, cari în conferențele lor au tractat cestiunea gimnasiului din Beiuș cu totu serioșitatea, la lumina dălei?

Subscrierea, ori nesubscrierea unui articolu, încatu acesta tractează cestiuni principiare în modu obiectiv, nu atinge de locu caracterulu autorului. În diarul nostru — căci pentru altele nu răspundem — nu scim să se fi publicat ceva în contra d-lu Lauran, ce l'ar îndreptăți să pună la îndoială caracterulu scriitorilor. S'au constatate fapte în modu obiectiv și d-lu Lauran n'avea decât să aducă probe cu acte publice și autentice, decât voia să dovedescă, că nu sunt adevărate.

Der d-lu Lauran susține, că pseudonimulu „Melitonu“ din „Gazeta“ ar fi comis chiar „sacrilegiulu vătămării sfințeniei jurământului“. Unde și prin ce? De ce nu ne arată? Nu cumva afirmarea, că dela consistoriu s'au trimis ucașuri la protopopi, ca să nu se misce, cuprinde o asemenea vătămăre a „secretelor consistoriale“? Apoi așa ceva mai putea să rămână secretu? Și totuși d-lu Lauran merge în patima sa așa departe, a impu corespondentulu amintitu chiar „perfidia“ și a-i trage la îndoială caracterulu.

Asămănarea, ce-o face d-lu Lauran, spre a combate aserțiunea noastră privitoare la pseudonimulu „Sinodanulu“ din Apel, ărași nu e de locu potrivită. „Sinodanulu“ n'a avut lipsă să se pună mască, căci nu avea să se rușineze de cele ce le-a scris, și decât nu și-a scris numele, a făcut-o numai din respect și smereniă cătră cauza cea mare și sfântă, față cu care persoană sa nu numără nimic. D-lu Dr. Lauran tre-

bue să scie, că în vechime preoții, cari erau pătunși de moralulu evangelicu, când scrieau cărți, nu și puneau numele pe ele, numai din smereniă creștinescă și din adorațiune mare cătră cele sfinte.

Bine era, în casulu de față, decât și d-lu Dr. Lauran venea totu cu aceea smereniă să discute grava cestiune a gimnasiului din Beiuș, căci atunci n'ar fi datu privilegiu popii calvinescu din Beiuș, ca să-i facă elogiuri în „Szabadság“ pentru atitudinea sa în cestiunea aceasta, și pte că ar fi putut și d sa se vorbescă cu limba mai deslegată și cu inima mai deschisă cătră clerulu și poporul credinciosu alu diecesei.

În ce privește, în fine, declararea d-lu Lauran cu privire la naționalitatea sa, luăm cu plăcere la cunoștință, că se mărturisește ca „din darul lui Dumneșu *Românul greco-catolicu*“, ăr nu „*Greco-catolicu* român“, spuindu-ne, că ca Român are și d sa o „politică națională“.

Dacă noi nu cunoșcem „programa“ acestei politice, vina este a d-sale, căci precum însuși adevărește, d sa a desfășurat-o numai în toile maghiare din patriă, pe cari noi nu le cetim și nu suntem datorți a le ceti.

D sa ne spune acum, că politica sa națională culminează întru valorarea „moralului evangelicu“ în toate direcțiunile.

Forțe bine, sublimu principiu, der d-lu canonicu Lauran, ca doctoru în sf. teologie, scie fără îndoială, că caritatea evangelică nu pte îmbrățișa totu lumea. Omulu e fință mărginită, de aceea trebuie să se îmbrățișeze mai întâi de toate neamulu său și să se lupte pentru binele și înaintarea lui. Isus Christos a dăsu: „N'am venit ca să iau pânea filor și să o dau cânilor“, și ărași a dăsu: „Am venit pentru oile cele pierdute ale casei lui Israel.“

De aci urmăz, că d-lu Lauran, vrându a valora „moralulu evangelicu“ trebuie să servescă și să lumineze mai întâi Israelulu său, care este biserică și națiunea sa românescă, ăr nu Israelulu străin.

Ce folos, că d-lu Dr. Lauran a apărut onora santei Uniri a Românilor înaintea publicității străine și nu a apărut-o față cu guvernulu atunci, când acesta a călcat interesele de viață ale bisericii române unite?

Ce folos, că d-lu canonicu se îngrijese așa de multu de bârfele „celor de alte limbi“ și nu vră să țină sēmă, ca preotul român, mai ănteu de necazurile și durerile, dorințele și aspirațiunile Israelului său românesc?

Sinodulu archidiecesanul din Sibiu.

Ședința a VII-a, ținută la 13/25 Aprilie 1890.

Se prezentă cererea protopresbiterului Ioan Cădea pentru sistemizarea unui ajutoru anual permanentu de 200 fl. pentru protopresbiteratul tractului Avrigu. — Se dă comisiunei petiționare.

Biroulu raportază sinodulu, că deputatul Ioachim Fulea nu s'a prezentat la sinod până acuma, nici nu și-a legitimat absentă. — Deputatul Ioachim Fulea se consideră a-și fi depus mandatulu.

La ordinea dălei se pune apoi raportulu comisiunei organizătoare. Raportulu aceleia deputatul Dr. Ioan Mihu, referându asupra propuneri făcute de deputatul Mateiu Voileanu în obiectulu modificării §-lui 25 din regulamentulu afacerilor interne propune a se lua concludulu următor:

Deputatiloru sinodali cu locuința afară de Sibiu le competu pe timpul duratei sinodului diurne de 4 fl. la d și rebonificarea speselor de călătorie. Pe

lângă dîlele de prezență se socotesc deputaților esteri încă 2 dîle, una pentru venire și una pentru întorcere. Drept spese de călătorie se socotesc acea sumă, ce se plătește pe cl. II-a a căliei ferate dela locuința deputatului la Sibiu și retour. Dacă între locuința deputatului și Sibiu nu este legătură directă cu calea ferată, în asemenea casu pentru distanța până la Sibiu, respective până la cea mai de-abîrpe stațiune a căliei ferate îi competu deputatului 7 cr. pe kilometru. Spesele de călătorie se plătesc numai în proporția dîlelor de prezență. Deputaților sinodali ou locuința în Sibiu nu li-se dau diurne și spese pe călătorie.

Se pune la votu propunerea comisiunii, care întrunesc 24 de voturi. Numărul de 24 din numărul de 42 al celor prezenți, nefăcîndu 2 terțialități cari în sensul § 26 din reg. se recerul la modificări în textul regulamentului, propunerea comisiunii nu se primesce.

Totu comisiunea organizătoare prin raportul seu Dr. Ioan Mihai referenză asupra raportului comisiunii administrative a fundațiunei Șaguna din 11/23 Aprilie a. c. Nr. 28 despre agendele acesteia pe anul 1889 și 1890 până la datul de 10 Aprilie.

În desbaterea specială asupra acestui raportu, la punctul II din raportu privitor la notificarea făcută de comisiune istoriului, despre ajutorele votate din fundațiune, nefind încă asemnate spre rezolvire ajutorele votate pe sema școlilor, ia concluziu propunerei comisiunii sinodul, în conformul:

Răul cauzat prin aceea împrejurare, că ajutorele votate din această fundațiune pentru școle, nefind încă pe deplin delăturat, sinodul de nou insistă pe lângă concludul seu luat în anul trecut sub Nr. 125.

Punctul III, în care arată, că în ședința dela 11/23 Aprilie a. c. din restul bugetului anului 1888 dimpreună cu suma bugetară a anilor 1889 și 1890 cu suma totală de 10,308 fl. s'a votat pentru biserici suma de 5700 fl., apoi că din restul bugetului anului 1888 dimpreună cu suma bugetară a anilor 1889 și 1890 în suma totală de 4504 fl. s'a votat pentru școle suma de 3500 fl. și că comisiunea cu 11/23 Aprilie a. c. mai dispune de o sumă neimpărțită în favorul bisericilor încă de 4608 fl., ăra în favorul școlilor de 1004 fl. în totalu de 5612 fl. la propunerea comisiunii — se ia spre sciință.

Punctul IV în care se arată, că suma de 4608 fl. în favorul bisericilor și 1004 fl. în favorul școlilor s'a reținut spre a se face distribuire și la cerere, cari voru mai intra în acestu an; punctul V, în care se arată, că dintre piesele intrate, câte au fost cereri pentru ajutoru pe sema bisericilor, câte pe seama școlilor; punctul IV., în care se arată, că în locul devenit vacantu prin mörtea fostului membru în comisiune domnul Pavel Străulea ces. și reg. sublocotenent în pensiunea, la propunerea comisiunii — se iau la cunoscință.

La punctul VII din raportu, în care se arată, că comisiunea administrativă a fundațiunei Șaguna în fața concludului sinodalu Nr. 123 din anul 1889 în ce privește pe membrul comisiunii Zacharia Boiu a decis a nu se confora concludului sinodalu provocat, observand, cumcă atât în cele ce privesc întregirea sa, câtu și rezolvarea agendelor din competența sa nu pöte purcede decât numai după vederile și priceperea propriă, și că față cu acestu concludu al comisiunii președintele arhiepiscopu și metropolitu a insinuat și datu vot separat, comisiunea deși deputatul Z. Boiu a declarat în sinodu, că se conformeză concludului sinodalu din anul trecut, propune a se lua următorul concludu:

Fiindu sinodul arhiepiscopu, în temeiul aședămintelor legali ale bisericei nostre, supremul foru de legislațivă și supra-inspecțiune în arhiepiscopu, töte organele bisericesci din arhiepiscopu, și astfel comisiunea administrativă a fundațiunei Șaguna, îi sunt subordonate, prin urmare trebuie să se conformeze normelor existente și concludelor sinodalu. Deci fiind greșit a cea părere a numitei comisiuni, că în rezolvarea agendelor sale ar avé se purcedă numai după vederile și priceperea propriă, aceea se îndrumă a observa cu strictetă și a se executa întocmai concludese sinodale atâtu cele din trecut câtu și cele ce se voru aduce în viitoru.

La ordinea dîlei s'a pus apoi ra-

portul comisiunii scolare, care prin raportul Vasiliu Damianu referenză asupra raportului consistorialu referitor la introducerea lucrului de mână în seminaru. S'a luat următorul concludu:

Partea raportului consistorialu referitor la modalitățile, prin cari s'a introdusă instruirea lucrului de mână în seminarul nostru arhiepiscopu pentru anul școlasticu curentu și anumițu: statorirea salariului instructorului cu 700 fl., destinarea sumei de 400 fl. pentru procurarea uneltelor și materialului de lucru, acoperirea acestor trebuințe, instituirea instructorului în persoana învățătorului George Moianu, organizarea planului de învățămîntu în modu obligatoriu cu câte două ore pe săptămână pentru elevii din secțiunea pedagogică, ăr pentru cei din secțiunea teologică în modu facultativu, precum și admiterea la unu cursu separat pentru cățiva particulari, mai cu sēmă profesori și profesore dela școle de fete de aici, și introducerea de ocamdată a impletiturilor, tēplăritului și cartonagiului (lucrarea cu hărtia și carton) ca obiecte de învățămîntu, se ia la cunoscință.

Sustinenduse și mai departe instruirea lucrului de mână în seminaru se prevede pentru anul 1890/1 în bugetu o sumă de 800 fl., la a cărei acoperire va concurge ca și în anulul expirat în părți egale fondul scolaru eparchialu și fondul seminarialu, tot deodată însă se îndrumă consistorialu a face la sesiunea viitoare a sinodului propunere pentru eventualu sistemisare a postului instructorului de lucru de mână.

În ședința a VIII și totodată ultimă, s'a pus la ordinea dîlei raportului comisiunii petiționare, și la propunerea comisiunii töte petițiunile s'au transpus consistorialu spre competentă afacere; apoi s'a votat bugetul diurnel 1891; și în fine s'au statuit diurnele și viaticul deputaților în sumă totală de 1784 fl. 80 cr.

Procesu verbalu,

luat în adunarea generală a Reuniunii femeilor române gr. cat. din Făgăraș și giuru în 15 Aprilie n. c. 1890.

De față fiind d-nele: Zinca Romanu ca președintă, Elisabeta Popu, vice-președintă, Ana Chisereanu, cassieresă, Luisa Făgărașanu, Ana Motocü, Lucreția Micu, Ana Poparadu și d-lu Demetriu Chisereanu, notarü substitutu.

În urma convocării presidiale publicate în „Gazeta Transilvaniei“ și în „Tribuna“, conchemarea adunării generale s'a determinat pe 15 Aprilie la 3 ore p. m., la care s'au prezentat membrele susu dize în casa președintei în Făgăraș.

Președinta d-na Zinca Romanu, ocupand și locul presidialu, salutä membrele reuniunii cu unu „bine ați venit“ și dechiară ședința de deschisă.

S'au pus la ordinea dîlei următoarele obiecte:

I. Președinta aduce înainte, că periodul de 3 ani al alegei sale precum și a comitetului administrativu a expirat; multămindu deci în numele seu și al comitetului pentru încrederea cu care au fost onorate în intervalul anilor trecuți, își depun mandatele și totodată rögă pe adunarea generală conform § 9 alu statutelor a alege comitetul și biroul pe alți 3 ani curgători; după o pauză de 5 minute:

Ad I. Adunarea generală avend în vedere atâtu conducerea, câtu și administrațiunea averei suportată până acumă din partea comitetului cu atăta zel și conscientiositate, și exprimă multămirea cea mai căldurosă onoratei d-ne președintă, câtu și comitetului administrativu.

Din acestu incidentu plinu de recunoscință s'au realesu cu aclamațiune pe 3 ani de președintă d-na Zinca Romanu, vice-președintă d-na Elisabeta Popu, cassieresă d-na Ana Chisereanu, și notarü d-lu Ioan Cinte.

II. După programul publicat vine înaintu alegerea comitetului dirigintu constitătoru din 8 membre, 4 suplente și 4 bărbați de încredere cu votu consultativu.

— Ad II. S'au alesu cu unanimitate în funcțiune dirigintu de membre ordinare d-nele:

Zinca Romanu, Elisabeta Popu, Ana Chisereanu, Cristina Beclereanu, Luisa de Grămioiu, Cristina Ghimbășanu, Catinca Cepeșu, Lucreția Micu.

De suplente d-nele: Ana Motocü, Ana Poparadu, Catarina Cinte, Roza Popu.

Bărbați cu votu consultativu d-lu vicariu Basiliu Rațiu, Demetriu Chise-

reanu, parochu. Dr. Stefanu Popu și Dr. Andrei Micu.

III. Cassieresa, dōmna Ana Chisereanu, raporteză despre starea casei în modul urmator: 1) În intervalu anului trecut și prezentu până astăzi în folosul reuniunii nu s'a datu nici o petrecere. 2) D-na Ana Motocü s'a insinuat de membră ordinară plătind taxa recerută. 3) D-na Lucreția Micu s'a insinuat de membră fundătoare plătind taxa recerută. 4) D-na Catarina Cinte s'a insinuat de membră fundătoare plătind taxa. 5) Confurm libelului de depunere se află capitalu elocatu la institutul „Furnica“ în Făgăraș până astăzi 1332 fl. 96 cr. 6) Două acțiuni dela „Furnica“ în valöre de 200 fl. 7) La Vasile Berianu, argășitor în Făgăraș, unu împrumutu pe lângă hipotecă intabulat de 100 fl. Suma 1632 fl. 96 cr. Și rögă adunarea a lua acümüla spre sciință și a'i da absoluțümüla cuvințiosu.

— Ad. III. Se ia cu plăcere la cunoscință, exprimanduse i se multămintă dōmnei Chisereanu pentru zelul și corectitatea ce a desvoltat în interesul reuniunii, și totodată i se dă absoluțümüla pentru conducerea socotelor de pe anul trecut. Totodată se receră cu tötä stima a incassa taxele restante dela restanțiere și depunerea lor la institutul „Furnica“.

— Ad. IV. Ficsarea bugetului pe anul viitoru. Fiindcă fiă-care membră pe baza statutelor e datore a supporta oficialu gratisu, nu s'a aflatu de lipsă facerea bugetului.

Ne insinuanduse alte propuneri, președinta ridică ședința, și protocolul s'a încheiat și subscrișu.

D. n. s.

Zinca Romanu, Demetriu Chisereanu,
președintă notarü subst.

Academia română.

Înscințare.

După decisiunile luate de Academia Română în sesiunile de până la anul 1890, concursurile propuse de Academia sunt cele următoare:

I. Premiul Năsturelu-Herescu, din seria B, de 4,000 lei, se va decerne, în sesiunea generală din anul 1891, unei cărți scrise în limba română cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1890.

II. Premiul statului Eliade-Rădulescu, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 unei cărți scrise în limba română, cu conținut literar, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decemvre 1890.

NB. Concurenții la aceste premii voru binevoi a trimite la cancelaria Academiei Române, operele lor, cari au să fi în condițiunile de timp aci însemnate, în câte 12 exemplare, până la 31 Decemvre 1890.

III. Marele Premiul Năsturelu-Herescu, din seria B, în sumă de 12,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1893, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decemvre 1892.

NB. În privința Premiilor Năsturelu-Herescu se pun în cunoscință publicului următoarele dispozițiuni, din codicilul răposatului întru fericire C. Năsturelu-Herescu:

„B. Premii pentru opere publicate.

„În totu anul Societatea Academică Română va avé a premia, din veniturile fondului Năsturelu, o carte tipărită, originală, în limba română, care se va socoti de cătră Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului.

„Însă aceste premii voru fi de două specii:

„1. În trei ani consecutivi, d'a rândul, se va decerne câte unu premiu de patru mii lei, No. 4.000 L. n. mini-mum, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

„2. ăra în alu patrulea anu se va decerne unu premiu fixu de lei 12,000, carele se va numi „Marele Premiul Năsturelu“, operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpeteniă ce va fi apă-

„rutu în cursul celor patru ani prece denți. Acestu premiu nu se va puté decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unu dintre premiile anuale, de „cătü defalcăndu dintr'insul valörea premiiului precedentu.

„Operele ce se voru recompensa cu această a doua seriă de premii voru tracta cu preferință despre materiile următoare:

„a) Scrieri seriose de istorie și sciințe accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țerilor române;

„b) Scrieri de religiunea ortodoxă, de morală practică și de filiosofia;

„c) Scrieri de sciințe politice și de economie socială;

„d) Tractate originale despre sciințele esacte;

„e) Scrieri enciclopedice, precum dictionare de istorie și geografie, în cari să între și istoria și geografie României; dictionare generale seu parțiale de sciințe esacte, de art și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

„f) Cărți didactice de o valöre însemnată, ca metod și ca cuprinsu;

„g) Dictionare limbice în limba românească, mai alesu pentru limbile antice și orientale, abecă, limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

„h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valöre serioasă, adecă relative la artele plastice, arhitectură, sculptură, pictură, gravură și chiar opere musicale seriose, pe cari aceste töte Societatea Academică Română le va puté apreția atunc, când își va întinde activitatea ei și asupra taturor materii lor de bele-arti;

„i) În prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii seriose, — mai alesu subiecte naționale, — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu sēmă ași dori să se acorde Marele Premiul Năsturelu, când voru fi judecate: ca avend unu merit cu totul superioru, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale.“

La acestea se mai adaugă următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestor premii se mai potu presenta și opuri preînnoite în nouă edițiuni, cari se voru fi retipăritu în cursul anului de autori în viță.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbă streine sunt escluse de la concursu; se va face însă excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) seu prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românești, voru constitui adevărate opuri literare ale limbei române;

b) seu prin anexarea de elucidări și de note sciințifice, cu totul proprii traducătorului, își voru fi însușitu meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale, seu cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei nu potu intra la concursu pentru Premiile Năsturelu din seria B.

3. Premiile Năsturelu din seria B, se potu acorda nu numai unor opuri complete, ci și părți unu op tipăritu în cursul anului, cu condițiune însă ca această parte să fi de valöre de întinderea unu volum și nu de ale unei simple fasciöre, (minimum 400 pag. formatu în 8° garmond.)

5. Premiarea unei părți a unu opu la unu concursu anualu nu împiedecă premiarea unei alte părți a aceluiași opu la unu concursu posterioru.

6. Opurile anonime voru puté fi admise la concursul cărților tipărite, ăr autorii lor spre a primi premiile acordate, voru trebui să justifice proprietatea lor.

(Va urma.)

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Murașlanu.

Mare Expozițiune de AGRICULTURA și SILVICULTURA Viena

de ARTE și INDUSTRIĂ

Fontaine luminoase Parc și Rotundă.
Sera luminată electrică.

14 Mai până 15 Octomvrie
10 ore dimineața până 10 ore seara.

Rotundă

Prețulu intrării 40 cr. — Dumineca și în zile de sărbători 30 cr. — Bilete pentru copii 20 cr.

Cursul pieței Brașov
din 13 Mai st. n. 1890.

Banote românescl Omp.	9.84	Vând. 9.37
Argint românescu	9.29	" 9.32
Napoleon-d'or	9.37	" 9.40
Lire turcescl	10.63	" 10.63
Imperial	9.61	" 9.66
Galbinl	5.45	" 5.50
Scris. fonc. „Albina“ 6%	—	—
" " " 5%	—	—
Ruble rusescl	131.	" 132.
Mărci germane	57.80	" 58.05
Discontulă 6-8% pe an.	—	—

Cursul la bursa de Viena
din 12 Mai st. n. 1890.

Renta de aur 4%	103.30
Renta de hârtia 5%	99.70
Imprumutulă căilor ferate ungare	—
aur	117.—
dto argint	96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—

ostă ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ungare	88.90
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	—
Imprumutulă cu premiulă unguresc	138.
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	—
Renta de hârtia austriacă	126.60
Renta de argint austriacă	89.45
Renta de aur austriacă	90.05
Losuri din 1860	110.10
Losuri din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	947.—
Acțiunile băncii de credită ungar.	339.76
Acțiunile băncii de credită austr.	299.25
Galbenl împărătescl	5.55
Napoleon-d'or	9.39 1/2
Mărci 100 imp. germane	58.—
Londra 10 Livres sterlinge	118.12

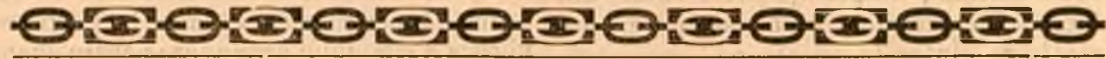
Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatu postal și numerii de pe fâșia sub care au primită diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, se binevoiască a scrie adresa lamuritu și se arate și posta ultimă.

Totodată facemă cunoscută tuturor D-loru abonați, că mai avemă din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potă adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

I. Dela Brașov la Pesta

- Trenul de persoane: 7 ore 7 minute seara.
- Trenul accelerat: 2 ore 15 minute după amăzi.
- Trenul omnibus: 4 ore 54 minute dimineața.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				B.-Pesta-Arad—Teiuș				Teiuș-Arad—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu						
Tren accelerat	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren persoane	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren mixt	Tren de pers.	Tren mixt	Copșa-mică	Șeica mare	Lămnășu	Oena	Sibiu		
Viena	3.40	8.—	8.—	Bucurescl	7.35	Viena	11.—	3.40	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa-mică	2.05	4.35	Șeica mare	2.38	5.05	Lămnășu	3.22	5.46	
Budapesta	9.20	2.—	3.10	Predeal	12.50	Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.23	Oena	3.46	6.17	Sibiu	4.18	6.40				
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timișu	1.19	Szolnok	10.42	12.38	Vințulu de jos	12.30	4.10											
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	Brașov	1.55	Arad	3.53	5.36	Șibotă	1.01	4.43											
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	Feldiôra	2.15	Glogovaț	2.17	4.29	Orăștia	1.32	5.13											
Vărad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	Apăț	2.47	Gyurok	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47											
Fugyi-Vásárheli			9.27	Agostonfalva		Pauliș	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27											
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Homorod	3.56	Radna-Lipova	4.05	5.17	Branicica	3.23	6.54											
Rév	3.31	8.16	11.38	Hașfalău		Conop	4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20											
Bratca			12.16	Sighișora	5.28	Bérvava	10.20	7.46	Gurasada	4.08	7.32											
Bucia			12.54	Elisabetopol	5.57	Soborșin	11.09	7.57	Zam	4.44	8.03											
Ciucia	4.24	9.05	1.57	Mediaș	6.19	Zam	11.35	9.11	Soborșin	5.30	8.38											
Huiedin	4.52	9.35	3.11	Copșa mică		Gurasad.	12.19	9.39	Bérvava	6.27	9.27											
Stana			3.40	Micăsasa		Ilia	11.59	10.13	Conop	6.47	9.46											
Aghiriș			4.16	Blașiu	7.09	Branicica	12.15	10.13	Radna-Lipova	7.28	10.20	6.35										
Ghirbău			4.36	Crăciunel		Deva	12.43	10.37	Pauliș	7.43	10.34	6.01										
Nădășel	5.49	10.35	4.58	Teiuș	7.42	Simeria (Piski)	12.55	10.53	Gyurok	7.59	10.50	6.44										
Clușiu	6.02	11.02	5.26	Aiud	8.05	Orăștia	1.07	11.39	Glogovaț	8.28	11.16	7.25										
Apahida			6.14	Vințulu de sus		Șibotă	2.11	12.01	Arad	8.42	11.30	7.44										
Ghiriș	7.28	12.44	7.15	Ujôra		Vințulu de jos	2.33	12.29	Szolnok	9.20	12.05											
Cucerdea	7.52	1.27	7.48	Cucerdea	8.32	Alba-Iulia	2.40	12.45	Budapesta	6.—	8.15											
Ujôra			10.04	Ghiriș	9.—	Teiuș	2.46	1.06	Viena	1.40	6.05											
Vințulu de sus			10.12	Apahida	10.19		3.27															
Aiud	8.21	2.07	10.19	Clușiu	10.21		4.47															
Feluş	8.38	2.26	10.45		10.41		5.08															
Crăciunel			11.34		10.41		5.32															
Blașiu	9.18	3.11	12.11	Nădășel			5.32															
Micăsasa			12.29	Ghirbău			5.32															
Copșa mică			12.29	Aghireș			5.32															
Mediaș	10.08	4.39	1.10	Stana			5.32															
Elisabetopol	10.32	5.11	1.30	B. Huiedin	11.54		5.32															
Sighișora	11.07	5.5	2.14	Huiedin	12.24		5.32															
Hașfalău			2.54	Ciucia			5.32															
Homorod	12.31	7.32	3.35	Bucia			5.32															
Agostonfalva			4.07	Bratca			5.32															
Apahida			4.07	Rév	1.03		5.32															
Feldiôra	1.40	9.45	5.54	Mező-Telegd	1.29		5.32															
Brașov	2.14		6.39	Fugyi-Vásárheli			5.32															
Timișu	2.34		7.13	Vărad-Velenceze			5.32															
Predeal	3.17		7.45	Oradea-mare	1.54		5.32															
Bucurescl	3.40		8.32	P. Ladány	2.04		5.32															
				Szolnok	3.20		5.32															
				Budapesta	3.31		5.32															
				Viena	7.15		5.32															
					1.40		5.32															

Nota: Numerii incadrati cu linii gros insemnă orele de noapte.